

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6

Poslovni broj: Us I-1304/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji Željki Babarović, uz sudjelovanje Andreje Fortunić, zapisničarke, u postupku radi sudske kontrole zakonitosti ograničenja kretanja stranca smještajem u Prihvatni centar za strance, stranca A. K., državljanina Bangladeša, rođenog ..., dana 11. ožujka 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Potvrđuje se rješenje Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave sisačko-moslavačke, Policijske postaje Sisak, Klasa: UP/I-216-01/26-03/191, Urbroj: 511-10-07-26-01 od 02. ožujka 2026. godine.

Obrazloženje

1. Ovaj sud je dana 10. ožujka 2026. godine zaprimio od Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave sisačko-moslavačke, Policijske postaje Sisak rješenje Klasa: UP/I-216-01/26-03/191, Urbroj: 511-10-07-26-01 od 02. ožujka 2026. godine radi sudske kontrole zakonitosti ograničenja kretanja temeljem čl. 135. st. 4. Zakona o strancima (Narodne novine broj 130/11, 74/1., 69/17, 46/18, 66/19 i 53/20; dalje: ZoS).
2. Citiranim rješenjem strancu A. K., državljaninu Bangladeša, određen je smještaj u Prihvatnom centru za strance na najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja, a ne duže od tri (3) mjeseca.
3. Čl. 131. st. 1. ZoS propisano je da se u svrhu ograničenja slobode kretanja, radi osiguranja prisilnog udaljenja i povratka, državljanina treće zemlje može smjestiti u centar ako se prisilno udaljenje i povratak ne može osigurati blažim mjerama. U smislu čl. 131. st. 2. ZoS smještaj u centru može trajati samo najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom. Nadalje, čl. 133. st. 1. ZoS propisano je da se državljanina treće zemlje može smjestiti u centar do šest mjeseci ako postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja Europskog gospodarskog prostora (dalje: EGP), odnosno Republike Hrvatske sukladno članku 102. stavku 2. i 3. ZoS.
4. Sukladno čl. 133. st. 2. ZoS okolnosti koje mogu ukazivati na postojanje rizika od izbjegavanja su, između ostalog, da: državljanin treće zemlje nema ispravu o

identitetu ili putnu ispravu, državljani treće zemlje nema osiguran smještaj, državljani treće zemlje nema prijavljen boravak, da je državljani treće zemlje izjavio da neće izvršavati ili da će onemogućavati izvršenje mjera za osiguranje povratka, državljani treće zemlje ne posjeduje dovoljno financijskih sredstava, da je državljani treće zemlje nezakonito ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku, prethodno ponašanje državljanina treće zemlje ukazuje da bi mogao izbjegavati izvršenje obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske.

5. Sukladno članku 133. stavku 3. ZoS smatra se da postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske ako je, između ostalog, državljani treće zemlje ušao u EGP odnosno Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka.

6. Iz podataka spisa proizlazi da je rješenjem Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave sisačko-moslavačke, Policijske postaje Sisak, Klasa: UP/I-216-04/26-01/998, Urbroj: 511-10-07-26-01 od 02. ožujka 2026. godine stranac A. K. protjeran iz Republike Hrvatske, te je dužan napustiti Europski gospodarski prostor (EGP), zabranjuje mu se ulazak i boravak u EGP-u u trajanju od jedne godine računajući od dana prisilnog udaljenja te je određeno da će prisilno udaljiti u Bosnu i Hercegovinu ili ako to nije moguće u zemlju čiji je državljani.

7. Rješenjem Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave sisačko-moslavačke, Policijske postaje Sisak, Klasa: UP/I-216-01/26-03/191, Urbroj: 511-10-07-26-01 od 02. ožujka 2026. godine koje je predmet sudske kontrole, određeno je da se stranac A. K. smješta u Prihvatni centar za strance Ministarstva unutarnjih na najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja, a ne duže od tri (3) mjeseca. Prema navodima rješenja prisilno udaljenje stranca ne može se osigurati primjenom blaže mjere u smislu čl. 132. st.1. ZoS (načelo razmjernosti).

8. Iz zapisnika o saslušanju stranca A. K. ispitanog telefonom uz pomoć prevoditelja za bengalski jezik proizlazi da je prije 3 do 4 mjeseca, ne može sa sigurnošću reći jer se točnog datuma ne sjeća, avionom iz svoje zemlje krenuo put Europe s ciljem odlaska u Italiju. Tom prilikom je došao u Dubai, gdje se zadržao jedno neodređeno vrijeme. Naknadno kasnije je sjeo na avion za Bosnu i Hercegovinu, navodeći da je u putovnici imao nekakvu vizu, ali da ne zna o kojoj se radi. Putovnicu je izgubio negdje u Bosni, ne zna gdje. Ne zna u koji grad je sletio, po njega na aerodrom je došao automobil, a navodi da je iz Bosne zajedeno sa sunarodnjacima, krenuo prije 7 do 10 dana prema Hrvatskoj, a da su se upoznali u kampu u Bihaću. Putovao je dio puta pješice a dio puta automobilom. Prije 1 ili 2 dana je ušao u Hrvatsku ne zna na kojem mjestu jer ne zna gdje je početak Hrvatske. Pješaćili su kroz šumu sve do određene lokacije gdje su čekali vozilo oko 2 do 3 sata u koje su se ukrcali nakon što je stiglo. Vozili su se oko pola sata dok ih policija nije zaustavila i dovela u postaju. Navodi da nije on osobno dogovarao putovanje i transport već da je to išlo preko više agenata, koji su zaduženi svaki za svoj dio putovanja. Izjavljuje da ih je u grupi bilo ukupno 9, te da je jedan iz grupe imao lokaciju i rute kretanja, te da su ga svi iz grupe slijedili. Put do Italije iz BiH je bio dogovoren za iznos od 5.000 eura koji je trebao biti uplaćen u više rata, a cijeli po dolasku Italiju. Dio novca je plaćen u gotovini, ne zna podrijetlo agenata, jer osobno nije on dogovarao. Isto toliko je platio radnim agentima za putovanje iz Bangladeša do Bosne i Hercegovine. Na upit o putnoj, odnosno identifikacijskoj ispravi je naveo da je istu izgubio.

9. U odnosu na postojanje rizika od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a, iz podataka spisa i relevantnog činjeničnog stanja proizlazi da stranac A. K. u Republici Hrvatskoj nema osiguran smještaj gdje bi mogao boraviti niti ima prijavljen boravak, na

područje Republike Hrvatske je ušao nezakonito, nema dostatnih novčanih sredstava te prethodno ponašanje, kao i njegove izjave, ukazuju da bi mogao izbjegavati izvršenje obveze napuštanja EGP-a. Osim toga, stranac je stupio na područje EGP-a dok za njega važi zabrana ulaska i boravka u državama članicama EGP-a. Ove okolnosti, koje su u bitnom izložene kao relevantne i u predmetnom rješenju o smještaju od 02. ožujka 2026. godine, u svoj ukupnosti i temeljem čl. 133. st. 2. al. 1., 2., 3., 4., 8., 10. i 11. ZoS te čl. 133. st. 3. al. 7. ZoS opravdavaju zaključak da na strani A. K. postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a, odnosno Republike Hrvatske.

10. U odnosu na mogućnost da se ista svrha (provedba prisilnog udaljenja i povratka) ostvari blažom mjerom od primijenjene mjere smještaja u centar, ocjena je suda da nema mjesta primjeni blaže mjere u smislu čl. 131. st. 1. u svezi čl. 132. ZoS. Iz relevantnih činjenica proizlazi da stranac nema financijskih sredstava, niti ima adresu (nekretninu) na kojoj bi boravila u Republici Hrvatskoj. Kada se ima u vidu izloženo, to je ocjena suda da je primjena blažih mjera u konkretnom slučaju isključena, a što je pravilno utvrđeno i predmetnim rješenjem o smještaju od 02. ožujka 2026. godine.

11. Određeni rok ograničenja slobode kretanja na najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja, a najdulje do dva (2) mjeseca je prema ocjeni suda nužan za postizanje zakonom propisne svrhe i razmjernar naravi potrebe za ograničenjem u konkretnom slučaju, imajući u vidu da je to razumno vrijeme za organiziranje vraćanja u matičnu državu odnosno provedbu rđadmisije, posebice obzirom na činjenicu da je potrebno izvršiti dodatne provjere identiteta i osigurati odgovarajuće putne isprave za stranca.

12. Slijedom izloženog, sud je potvrdio rješenje o smještaju stranca A. K. u Prihvatni centar za strance te je valjalo temeljem 135. stavak 4. ZoS u svezi članka 12. stavak 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 11. ožujka 2026.

Sutkinja:
Željka Babarović, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu (četiri primjerka), u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.